

ZA DRUŽINO IN MLADINO

Mišek POŠTNI PILOT

Smoter vzgoje: samostojen človek

Veljavni katoliški vzgojitelj je nedavno na zborovanju staršev govoril te besede o vzgoji otrok:

»Smoter vzgoje mora biti ta, da vzgojimo otroke tako, da postanejo močni, odkritosrčni, odločni, zvesti in poštovni kristjani. Če sploh kdaj, je potrebno dandanes, da postanejo otroci samostojni in zreli ljudje.

Pri tem prevladovalo splošno mnenje, da je pri vzgoji najbolj važno to, da obvarujemo otroke sprčo slabih vplivov. Če smo potem še poskrbeli, da je otrok bival v taki družbi, ki je bila prežeta s pristno krščansko pobožnostjo, pa smo menili, da je naš vzgojni uspeh že dosežen.

Pri tem smo pa prevečkrat pozabili, da je smoter vzgoje samostojen in zreli človek. To pa ne pomeni, kakor da bi morali biti otroci ali mladostniki vzgojeni za nebrzdano svobodo in samopašnost, ali da je konec poslušnosti in reda v vzgoji. Odraščajočo mladino je treba nasprotno usposabljati in pripraviti za to, da izpolnjuje vse od Boga dane dolžnosti, pa če bi bile še tako težke, iz svojega lastnega prepričanja in po svoji lastni odgovornosti glede na svojo vest in na glas božji v duši. Iz mladine morajo nastati takšni

ljudje, ki nanje ne morejo vplivati narobe misli in blesteče se publike in ki ne poznajo strahu pred ljudmi in ki tudi ne postanejo strahopetni sprčo svojih lastnih slabih nagnjenj, ampak da so odločni kristjani, ki v neomajni zvestobi vztrajajo na slehernem mestu, kamor koli jih življenje postavi, pa bodi njih okolica taka ali taka. Skratka: svoje otroke moramo vzgojiti za zrele ljudi, ki so brez našega varstva zmožni hoditi po svoji poti, posebno še tedaj, ko jim starši niso več na razpolago.

Kako bi mogli doseči ta smoter? Predvsem se mora vzgoja prilagoditi vedno večjim silam v otroku. Le polagoma naj vzgoja stopa v ozadje in naj bo slednjim povsem odveč. Otrok se mora sčasoma zavedati, da se more okoriščati s svojimi lastnimi znanjem. Vzgoja, ki tega ne zna upoštevati in ki se zadovoljuje s samo zunanjo navado in z varstvom, zanemari in ubije v otroku veselje nad lastnimi zmognostmi. Nič se ne more sam preskusiti in je zmeraj navezan na tujo pomoč. Tako pa otroka ne pripravimo na trdo življenje, ki zahteva posebno dandanes in zlasti na verskem in moralnem področju, že zgodaj lasno in samostojno odločitev.

Semkaj spada še drugo važno načelo: vse, karkoli utegne otrok po pameti storiti brez tuje pomoči, naj se tega kar junaško poloti in tudi izvrši. To načelo velja prav tako za telesno vzgojo, kakor za vzgojo duha in značaja. Posebno pa je še na mestu pri verski vzgoji. Le če otroka že zgodaj postavimo na lastne noge, če ga navajamo, da izpolnjuje iz svoje lastne notranjosti božjo voljo, bo ostal tudi v mladi ali veri sovražni družini zvest Bogu. Sicer je mogoče, da je z vero samo prepleškan. A kaj zaleže taka zunanjsčina, če se komaj dotika notranje rasti in zorenja? Ni čudno, če se taki otroci ne znajo vesti v drugačni okolici in da odvržejo s sebe svoj zunanji plašč takoj, čim odpadejo zunanje pomoči in podpore. Nepriljubljeni vstopajo v življenje, prilagodijo se novi okolici in postanejo brž takšni, kakršni so njih novi prijatelji in tovariši. Zlastne skušnje, ki jih imamo večkrat z ljudmi, ki izhajajo iz tako zvanih katoliških družin in pridejo potem med brezverce ali drugoverce, nam pričajo o tem.

Vzgoja za pravo samostojnost in zrelost zahteva od staršev in vzgojiteljev veliko mero nesebične ljubezni. Saj nam Bog ni podaril otroka zato, da bi si z njimi utesili svojo prevzetnost, lagodnost ali lakoto po oblastnosti. Starši in vzgojitelji so zaradi otrok na svetu! Pomagati jim morajo v nesebični službi, da postanejo to, kar Bog namerja z njimi v svoji modrosti in dobroti. Svojega otroka ne bodo izoblikovali po kakšni podobi iz svojih želja, ki so si jo sami ustvarili ampak se morajo smatrati kot zvesti varuhi tistega velekapitala, katerega je Bog njihovu otroku položil v zibelko. Svojo avtoriteto bodo uporabili le takrat, kjer in kolikor to zahteva pravi blagor otroka. To pa ne pomeni kako mehkužnost ali ohlapnost v vzgoji, marveč pomeni predvsem, da vsak hip damo otroku toliko od svoje dobrote in strogosti, kolikor je to dobro za njegov blagor. Po skušnjah vemo, da izvira največ vzgojnih napak iz nebrzdane sebičnosti vzgojiteljev, ki največkrat sami niso zadosti vzgojeni. Otrok ima bistvo oko in oster sluh za tisto, ali starši sami sebe javno ali skrivaj iščejo, ali pa jim je pri srcu le blagor otrok. Nesebičnemu vzgojitelju razodenejo otroci sami svojo mlado dušo, veselo ga sledijo in sprejemajo iz njegove roke tudi tisto, kar je hudo. Sprčo vzgojitelja pa, ki išče le samega sebe, ki se ne zna obvladati in je ves muhast, se zapro, se mu izogibajo in hodijo po svojih potih. Tak vzgojitelj ne zida, ampak sproti podira, kar je začel zidati.

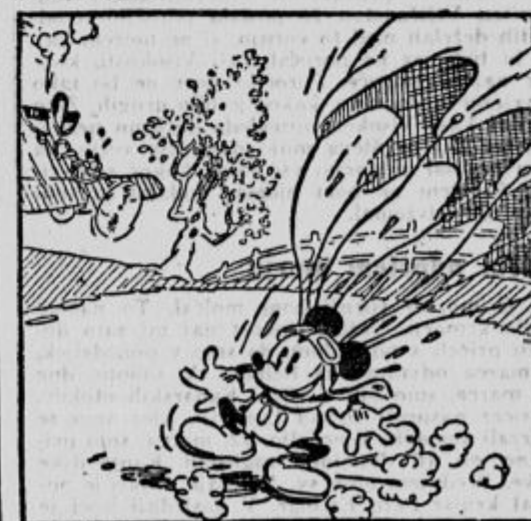
Zatorej zahteva vzgoja pravo zrelost človeka, da starši in vzgojitelji sami sebe zmeraj obdelavajo, da se venomer bojujejo s svojimi sebičnimi nagibi, da je njih ljubezen zmeraj bolj čista in močna. To pa brez milosti, brez božje pomoči ni mogoče. Starši, ki se krepko in odločno lotijo svoje težke naloge, so lahko prepričani, da jim Bog ne bo nikdar odrekel svoje pomoči. Uspeh pa je seveda v božjih rokah. Starši naj spet in spet molijo za svoje otroke, posebno za tiste, ki jih ni več pod domačo streho. Bog ne bo zavrgel molitve, ki se dviga iz zaskrbljenih src očetov in mater.

Bomba se je razpočila daleč v globini. Ko je Mišek dalje padal proti zemlji, je zapazil letalo, ki je letelo proti njemu.

»Tralalalalalal!« je zavpil. »Lej ga, letalo!« Letalo se je približalo prav k njemu in pilot, ki je zapazil nenavadnega padalca, ga je pozdravil in vprašal:

»Kam pa, ljubi moj?« Mišek ni bil več daleč od zemlje in pilot je začel krožiti krog padala. »Kakor takole se bom spustil na zemljo,« je dejal Mišek sam pri sebi, »radoveden sem, kje bom pristal.«

Kmalu za tem je začutil zemljo pod sobojo. Daleč proč je bil od tistega nevarnega brezdnja, kamor sta ga bila namenila Svetočre in Strelec. Naš mali junak je mislil, da se mu sanja. Hvaležno si je ogledoval zemljo, misleč: »Lepo je, če letiš nad zemljo po ozračju in si visoko nad vsemi. Toda še lepše je, ko zaletiš trdna tla pod nogami in se zaveš, da si v naročju matere zemlje!«

Namesto mesa - gobe

Pri nas navadno jemo le one gobe, ki so jih poznali in uživali že naši predniki, vse druge pa se nam zdijo strupene. A to ni gospodarsko, saj imamo v naših gozdovih okoli sto vrst užitnih gob, ki bi se dale posebno v tem času krasno izrabiti za našo prehrano. Na Švedskem in v severni Nemčiji uživajo tudi resnično strupene gobe, a jih s primernim kuhanjem in odlivanjem pripravijo za okusno in zdravo jed. Pri nas pa imamo le malo številu užitnih gob in se ljudje zastrupe navadno le, ker uživajo pokvarjene, stare in že gnijoče gobe, ki pa so v resnici zelo strupene.

Pa tudi zaradi tega bi bilo priporočljivo, da bi ljudje nabirali druge gobe in ne samo jurčke in lisice, da si ti dve vrsti nekoliko opomoreta, ker sta že skoraj izginili iz naših gozdov. Vzrok temu pa je, da ljudje nikdar ne pomislijo, da gobe ne morejo rasti kar same od sebe, marveč se razmnožujejo s trosi in podgobjem. Ker pa ljudje v svoji nepremišljenosti trgajo gobe, namesto da bi jih previdno odrezali, da ne bi uničili podgobja in ker ne puste, da bi kje dozorela le ena sama goba in napravila trose, so se v zadnjih letih pričeli redčiti prostori in zavetne jase, ki so bile prej polne užitnih gob. S kakšnim spoštovanjem so prej hodili poklicni gobarji na delo in s kakšno previdnostjo so jih nabirali. V zadnjih letih pa nabira gobe vse, »kar leze in gre«.

Gobe, ki so po svojih hranilnih snoveh enakovredne mesu, a imajo dosti več beljakovin kot ostala hrana, bi morale pač večkrat priti na mizo. Zato bi bilo pač potrebno, da bi imeli praktična predavanja, pri katerih naj bi se ljudje seznanili z vsemi našimi gobami, užitnimi kakor tudi s strupenimi. Tu bi bilo tudi potrebno dopovedati ljudem, da ni vsaka goba že strupena, če ji meso potegni ali pomodri, če jo preloniš.

Navadno pa se ljudje zastrupe, ker jedo že pokvarjene gobe. Vse gobe je treba čim prej osušiti, razrezati in porabiti. Če stoji goba več kot 12 ur, se prične že kvariti, zato daj odvisne gobe takoj sušiti odnosno jih vkuhaj. Gobe je treba nabirati le v suhem vremenu in to le zdrave ter mlade. Stare gobe pusti na miru, da dozore trosi. Ne mečkaj in ne uničuj jih! Večjim gobam odstranimo brado, a obrežemo tudi ostalo trdno meso.

Naše najbolj znane gobe so: Užitni goban ali jurček, bronasti goban ali ajdovec, karželj, rjava maslenka, kukmak, mavrah, lisčka, užitna širovka, sivke, štorovke, bukovke, kolobarnice, dežnica, mlečna pečenica in rjavi ježek.

Za zimo lahko gobe sušimo, kar je najnavadnejše, ali jih vlagamo v kis, slanico ali pa kuhamo v sopari. Gobe pa lahko tudi steriliziramo v lastnem soku, oziroma napravimo izvlečke, praške itd.

darju, naj začne spravljati krave drugo za drugo iz hleva. Komaj je odšla poslednja krava iz hleva, se je dvignila naša, navidezno tako hudo bolna in ohromela krava. Zamukala je od jeze, ker smo jo samo pustili v hlevu in je brž odkoracala iz njega. To ti je bila krava, kaj?

Obleke za deklice - za hladnejše dni

Po vseh teh tlehvalnih dneh se nehote spominjamo bližajoče se jeseni. Pričujoče obleke za deklice so jako uporabne, ker so preproste in hkrati lepe. Narejene utegnejo biti iz tankega ali debelejšega blaga. Okraskov ni

dosti, kak ovratnik, gumb, pentlja — to je vse. Pazimo, da se otroci v hladnih dneh ne prehladijo in jim zato dajmo tudi daljše nogavice. Kmalu bo čas šole tu in za šolo morajo biti otroci predvsem zdravi.

Brž po živinozdravniku - krava poginja

Pa ji ni bilo nič — ampak se je le ponarejala

Kdo se zna najbolj ponarejati: bernardinec, veverica ali palček?

Našega bernardinca Čuvaja vsak dan odvedejo po kostanjevem drevoredu na sprehod. Vseh želja našega psa ni moči izpolniti, saj bi sicer trajal ta sprehod eno uro dolgo. Zato imamo Čuvaja na kratko na jermenu.

Tedajci se zaloputnejo nedaleč za nami vrata neke hiše, ki pride iz nje njegov prijateljski pes. Bernardinec bi šel seveda rad nazaj, a tega mu ne dovolimo.

Tedajci potegne pes bliskoma za jermen in me vleče k bližnjemu kostanju in dvigne nogo, pa malo višje, kot navadno. Dobro se zaveda, da takrat zmeraj počakam. A pes sicer nič ne napravi. Toda s tem je dosegel, da je mogel svojega pasjega tovariša mirno opazovati.

Mojstrska selparka je veverica. Tako sem nekoč opazoval, kako je neka veverica v zasneženem gozdu orehe globoko potiskala v sneg in je nato sneg še potacala. Potem je s sprednjima taticama brž segla po rahel sneg in ga je potresla okrog svojega zimskega skrivališča. Tedajci je zapazila, da jo je druga veverica pri njenem početju opazovala. Spočetka je kar mirno obstala in je budno opazovala tovarišico. Potem pa se je zgodilo nekaj neverjetnega: za meter daleč od prvega

S svojo prebrisanostjo je veverica premotila svojo vrstnico, prav tako kot palček premoti človeka, ko z gosencem v ključku smukne naprej v kako prazno gnezdo, in šele potem, ko meni, da je človeka premotil, vzleti v pravo gnezdo k svojemu mladičem.

Hrom je — če tako kaže.

Pred leti sem kupil konja. Žival je bila prav slabotna in dan in noč sem imel več tednov opraviti z njim, da je postal uporaben za delo. Pri tem sva pa drug drugega dobro spoznala in žival mi je bila potem hvaležna in mi je zmeraj rada delala. Toda nekoč bi moral nekdo drugi peljati z njim. Konj je pač vlek el voz, vendar je šepal. Preiskal sem ga, pa nisem mogel ničesar dognati. Potem sem sam sedel na voz, in konj je prav lepo stopal. To se je vedno ponavljalo, kadar koli je kak drug človek sedel na voz.

Kastor, mogočen ovčarski pes, je imel svoje ležišče pri peči. Vendar je imel najrajši prepovedani prostor na stolu. Čim je bil sam v sobi, je poskočil na stol in se sklaščkal. A ko je zaslišal zunaj stopinje, je zlez el s stola, se vlegel k peči in se je delal, ko da bi spal.

Da bi ga natančno opazovali, smo se nekoč splazili k vratom in smo videli skozi ključavnico, kako je Kastor mirno počival na stolu. Ko smo nalašč zaropotali po vratih, je začel striči z ušesi, planil je s stola in je že ležal na svojem prostoru. Ko smo prišli v sobo, je glasno sopol, se ponaredil, ko da je utrujen, mežkal je z očmi in je zazdehal, ko da bi se bil zbudil iz trdega spanja. — To nas je tako osupnilo, da starega gresnika nismo nič kaznovali.

Bolna, dokler niso bili mladiči na varnem.

Na sprehodu po barju sem presenetil divjo raco z mladiči na strnišču. Medtem ko so male račice, ki še niso mogle letati, na svarilni krik svoje matere brž odhitele proti mlakužam, je stara odracala na nasprotno stran na polje. Ker sem mislil, da raca ne more letati, sem pohitel za njo, dokler nisem po glasnem čofotanju spoznal, da so se račke vrgle v mlakuže in se ondi poskrile. Tedajci se je stara v spretnem poletu dvignila visoko v ozračje in je na široko krožila okoli. To je tako dolgo delala, dokler se niem skril v grmovje in me ona ni več opazila. Iz skrivališča sem

skrivališča je izkopala še eno luknjo in se je narežila, kakor da bi skrila oreh in je luknjo tudi skrbno pokrila in sneg potepala.

Kako so odkrili Brazilijo

Prvi stiki portugalskih mornarjev z brazilskimi domorodci

S takšno ladjo je Pedro Alvarez Cabral preplul Ocean in odkril Brazilijo.

Portugalska se je lani s svojimi številnimi jubilejmi slavnostno hvaležno spominjala Pedra Alvareza Cabrala, ki je kakor znano odkril Brazilijo. Ob tej priliki je bivši dolgoletni švicarski poslanik v Braziliji, Albert Gertsch, objavil prevod zanimivega pisma, ki ga je poslal Cabralov ladijski pisar Pero Vaz de Caminha portugalskemu kralju Manuelu iz Porto Seguro na otoku Vera Cruz.

Ladijski pisar popisuje svojemu kralju potovanje Cabralove posadke po morju in niene prve stike z brazilskimi domorodci takole:

»Senhor! Čeprav sta admiral, kakor tudi kapitan Veličanstvu že poslala poročilo o odkritih deželah med to vožnjo, si ne morem kaj, da bi tudi jaz ne poročal Vaši Visokosti, kolikor največ mogoče. Poročilo sicer ne bo tako dovršeno in popolno, kakor je bilo drugih. Zato pa naj Vaša Visokost spregleda mojemu neznanju ter naj upošteva mojo najboljšo voljo, da bom popisal natančno vse tako, kakor sem videl. Pri tem ne bom ničesar dodajal in tudi prav nič odzema.

Na odprtem morju

O morski vožnji bom molčal. To nalogo imajo krmari. Vaša Visokost naj mi zato dopusti prirediti s poročilom, da smo v ponedeljek, 9. marca odjadrili iz Belema. V soboto, dne 14. marca, smo bili v višini Kanarskih otokov, in sicer nasproti Grand Canariji, kjer smo se zadržali ves dan. V nedeljo, 22. marca, smo približno ob 10 dopoldne zagledali Kapverdske otoke. Predvsem otok sv. Nikolaja. Tako je povedal krmar Pero Escobar. V naslednji noči je naša mornarica izgubila ladjo kapitana Vasca de Ataíde, čeprav je bilo morje mirno. Tudi protiveter ni pihal. Admiral je naročil, da so jo morali iskati na vseh straneh. Toda zastoni. Ladje ni bilo več. In smo jadrili po morju dalje, dokler nismo v sredo pred velikonočnim tednom, to je 21. aprila

opazili sledov blizu ležeče dežele

Krmari so trdili, da mora biti oddaljena od ladij 660—670 milj. V morju je bilo vse polno nekih alg. Mornariji so jih imenovali hotelno in rabo de asno. In v sredo zatem smo v zgodnjih jutranjih urah srečali ptice, ki so jih imenovali furabuhos.

Istega dne proti večeru smo opazili deželo

Najprej visok hrib z okroglim vrhom. Južno od njega so bili še drugi, toda nižje gore, nato pa ravna dežela z visokimi drevesi. Visoko goro je admiral takoj krstil za »Velikonočni hrib«, deželo na Vera Cruz. Po njegovem naročilu smo spustili olovnico. Pokazalo je 25 vozljev. Pred sončnim zahodom smo v razdalji približno šest milj spustili sidra. Na morju smo ostali vso noč, da bi nato lahko v četrtek na vse zgodaj jadrili proti obali. Manjše ladje so se obali približale do razdalje pol milje in smo se zopet vsidrali nasproti izlivu velike reke.

Bližala se je deseta ura, ko smo na obrežju opazili kakih osem mož. Tako so domnevale manjše ladje, ki so bile bližje obali. Spustili

smo takoj vse čolne. Vsi kapitani so prišli na posvet na palubo admiralske ladje. Admiral je poslal Nikolaja Coelho na obrežje z naročilom, da preišče reko. Medtem ko se je čol bližal suhi zemlji, se je na obrežju pojavilo

do 20 svetlorjavah nagih mož s puščicami in loki

Nikolaj Coelho jim je dal znake, da naj odlože loke, kar so tudi storili. Toda z njimi se ni mogel sporazumeti. Vrgel jim je samo svojo rdečo čepico, svoje volneno nočno pokrivalo in klobuk. Zato je pa dobil klobuk iz dolgih peres, okroglo oglavje iz rdečih in črnih papagajevih peres. Eden od mož je še dodal vrtno verižico iz drobnih belih semenskih zrn, ki so bila podobna steklenim biserom. Vse te stvari je admiral že poslal Vaši Visokosti. Zaradi pozne ure se je nato čoln zopet vrnil k ladjam.

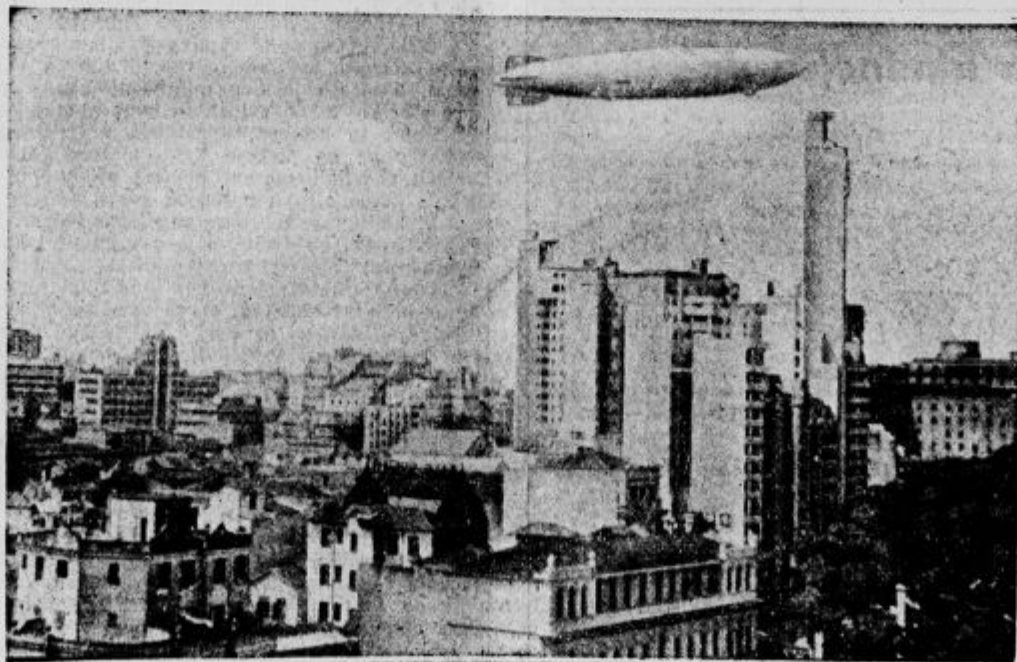
Nadaljnji stiki z Indijanci

V naslednji noči je divjal tako močan vihar, da je premetaval ladje in smo jih morali med seboj pritriliti. Posebno admiralsko ladjo. Zraven tega je še deževalo. V petek zjutraj, približno ob devetih, je izdal admiral povelje, da smo morali dvigniti sidra in razpeti jadra. Za-

drili. V odprtini je tičala kost, debela približno tako, kakor tkalno vreteno. En del kosti je bil na koncu priroten kot igla. Kost sta nosila na zunanji strani ustnice. Del med ustnico in zobmi je izgledal kot stolp pri šahu. Zdi se, da ju to ni prav nič oviralo pri jedi in pitju. Lase sta imela predivasto gladke in precej goste. Ostrižena nista bila s pomočjo glavnika, temveč sta imela lase samo skrajšane in pri ušesih pristrizene. Eden je nosil neke vrste lasuljo, ki je bila napravljena iz dolgih rumenih peres. Segala mu je pa od tilnika do senc ter je pokrivala ušesi. Peresa so bila z neko smolnato, vosku podobno snovjo tako močno strnjena, da so napravila debelo pletenino, ki jo je bilo pri pranju glave lahko odstraniti.

Njuno zadržanje na admiralski ladji

Ko sta divjaka prišla na palubo, je sedel naš kapitan v naslonjaču. Pod nogami je imel razprostrto preprogo. Bil je slavnostno oblečen ter je imel okoli vratu obešeno zlato verižico. Sanho de Toar, Simao, de Miranda, Nikolaj Coelho in vsi ostali z ladje smo sedeli ob svitu bakel okoli kapitana na preprogi. Naša gosta pa nista dajala pravi nobenih znakov, da bi hotela govoriti s kapitanom. Pogled enega se je samo

Sedanja Brazilija: Rio de Janeiro, najlepše mesto na svetu.

tem smo jadrili ob obali proti severu in smo iskali varnejšega in pripravnijega mesta za pristanek. Hoteli smo dobiti tudi vode in drv. Ne zato, ker bi nam bilo vsega tega že primanjkovalo, temveč da bi imeli večjo zalogo. In ko smo tako jadrili, se je na obali zbralo 60 do 70 domačinov. Ker smo pa bili precej daleč stran, je admiral naročil manjšim ladjam, da so se morale bolj približati obali, da bi lažje poiskale boljše mesto za pristanek.

Ko smo bili oddaljeni približno 6 milj od prejšnjega mesta, so manjše ladje našle pod nekim gorskim grebenom dobro in varno pristanišče s širokim vhomom. In so se takoj vsidrale. Za njimi pa tudi večje ladje. To se je zgodilo pred sončnim zahodom. Admiral je izbral najbolj zvitega ladjevodca Alfonza Lopesa ter ga je s čolnom poslal v samo pristanišče z naročilom, da ga mora dobro preiskati. Alfonz Lopes je s čolnom takoj zapustil mesto, na katerem so bile vsidrane ladje in se izgubil v pristanišče. Kmalu je

ujel v čolničku dva domačina

Oba sta bila mlada, močno zgrajena moža. Eden je imel lok in puščico, ki je pa ni uporabil. Ob nastopajočem mraku jih je Lopes pripeljal s seboj na admiralsko ladjo, kjer sta bila lepo sprejeta in pogostena. Oba sta imela svetlorjavo kožo, ki se je prelivala skoraj v rjasto-rdečo barvo. Na obrazu sta imela pravilne poteze in pravilno razvit nos. Hodila sta popolnoma naga in nista storila prav nič, da bi si pokrila telo. V tem pogledu nista kazala pravi nobenega sramu. Spodnji ustnici sta imela pre-

ustavil na admiralovi zlati verižici. Z roko je najprej pokazal na deželo, kakor da bi hotel povedati, da je tudi, »deželi« rumene kovine. Nato je opazil srebrni svetilnik ter je z roko ponovil prejšnji gib. S tem je hotel zopet samo povedati, da je v deželi tudi te kovine. Pokazali smo jima papagaja. Oba sta takoj segla po njem. Ovca na nju ni napravila nobenega vtisa, pred kosojo sta pa oba odskočila in je nista hoteli prijeti. Nato smo jima dali jesti kruha, rib, medu in fig. Pa jima vse to ni šlo preveč v slast. Ponujene jedi sta komaj pokusila in sta jih takoj nato izpljunila. Tudi vina v boku nista hotela piti ter sta ga samo nezaupno približala ustom. Nato sta dobila vodo v glinasti

Ob odkritju Brazilije: Indijanci love ribe.

Dolarske hijene

»Če ti pravim, da te osebe sploh ne poznajo!« izbruhne Grill. »Nikdar v življenju je še nisem videl, kaj šele govoril z njo,« nadaljuje Grill, ne da bi se ozrl v časopis.

Presenečena se oba okreneta k vratom, odkoder doni porogljiv smeh.

»Ampak, dragi Jonny...« Dekle, o katerem sta pravkar govorila, stopica z malomarnimi koraki v sobo. Vse je razigrana in dobre volje. Z razmeroma svežega obraza ni tako lahko razbrati njenega življenja. Njene temne oči žare, ko se z zanimanjem ozre v Gizelo Morton, katero premeri od nog do glave.

»A, tako, to je tista razburjena dama, ki se je danes ponoči srečala s teboj, dragi Jonny...« Več, takrat sem bila že malo okajena, pa je zato sedaj nisem takoj spoznala!«

Gizela stoji ponosno zravnana in gleda mi-mo dekleta in Jonnyja. Grill stoji kakor pribit ob pisalni mizi in ne ve, kaj bi počel. Saj ne pozna niti imena te ženske, ki ga kar enostavno kliče »dragi Jonny«.

»Oprostite,« pravi končno odločno, »res ne vem, od kdaj bi se midva že poznala!« »Od kdaj se poznava?« Dekle se zasmije, stopi h Grillu in se zaupljivo pritiska ob njega. »In vendar je bilo tako prijetno v klubu, dragi Jonny!« Kako moreš vendar pozabiti tako hitro lepi večer? O, seveda, ti bi samo rad lagal, ker je tvoja zaročenka tukaj. To vendar ni treba, saj naju je že videla včeraj ponoči, Jonny!«

Ker ji nihče ne odgovori, nastane težak molk. Končno se dekle obrne od Grilla in porogljivo reče: »Če sem tukaj odveč, prosim, saj lahko grem! Pa na svidenje, Jonny.«

Preden pride do vrat, stoji Grill poleg nje. »Samo trenutek, prosim! Kako se pa pišete?«

»Maud Uppertown!« odgovori dekle, »sicer pa pozabljaš, da si bil ponoči precej bolj ljub-beznav napram meni...«

»Povejte mi, prosim, kje sem vas spoznal, kakor vi trdite!« zarenči nanjo Grill.

»V klubu Washington, kje pa drugje?«

»Vi se torej upate trditi, da sem jaz...«

»V tem je pristopila Gizela Morton. Z odločno kretnjo je snela zaročni prstan. »Pustite vendar to ogabno in klavirno komedijo, gospod Grill!« pravi mrzlo. Grill vidi, kako se kotali zaročni prstan po preprogi, vidi kako zapušča Gizela sobo in stoji brez moči, ne da bi se ganil. Medtem, ko je zaloputnila vrata, se je Maud Uppertown glasno zasmejala, a v trenutku je utihnila. Vse besen stoji Grill in jo meri s tako divjim pogledom, da jo je kar strah.

»Zginitel!« kriči nanjo, »tako, sicer...«

Maud Uppertown ne čaka nadaljnjih groženj. Hitro se umakne iz njegove bližine. Že je zunaj! Brž skoči še po klobuk in plašč in zbeži iz hiše...

Stari Charley gleda jezno za dekletom. Ves žalosten gre v mali salon, da bi potolažil svojega gospodarja. V salonu ni nikogar. Jones Grill je odšel v delovno sobo, kjer se je vsedel za pisalno mizo, podprl glavo z obema rokama in se zatopil v vse te neprijetne dogodke, ki jih je pravkar doživel. Ko vstopi Charley, ga nahruši:

»Kar pojdi, ne maram poslušati tvojih molodovanj!«

Grill hoče biti sam. Sam s svojimi mislimi. Prav ničesar ne razume! Ko bi se vsaj spominjal kake malenkosti iz pretekle noči. Toda vse, prav vse je kakor izbrisano. Zaman se trudi, kako bi uredil svoje misli. Toda vse se meša med seboj. Sam ne ve, pri čem je. Ne more razumeti, da je res doživel ogabni prizor z Gi-

zelo v klubu. Maud Uppertown mu je popolnoma tuj človek. Strašno je vse to!

Ko se polagoma umiri, začne premišljevat kar splošno. V redu se spominja, kaj vse se je zgodilo od včeraj popoldne. Najprej je uspešno zaključil kupčijo: rudniki bakra v Coloradu so postali njegova last. Nato se je razgovarjal z ravnatelji svoje delniške družbe. Ti so bili v skrbih, češ da je Grillova delniška družba v preveliki meri načela svoj kredit, ker je hotela na vsak način kupiti rudnike bakra. Popoldne se je sešel s tem Smithom, ki mu je obljubil, da mu bo na večer povedal poslovne skrivnosti njegove najhujše konkurence. In na večer mu je Smith razkril res marsikaj. Od tedaj naprej je pa v njegovi glavi praznina. Prvo, kar zopet ve, je, da ga je budil Charley.

Nenadoma se Grill zave nečesa drugega. V šestdesetdeski borbi za rudnike bakra se mu je posrečilo, da je izpodnesel tla predsedniku Južne unije, staremu Rackleyu. Da je mogel napraviti to veliko kupčijo, je moral lok skoraj prenapeti. Vse denar njegove družbe je vrgel v to kupčijo, še več! On sam ima v rokah 60 odstotkov delnic velike delniške družbe Grill, ki jo je ustanovil njegov rajni oče. Te delnice so mu omogočile, da je kot večinski delničar po mili volji gospodaril v družbi. Da bi dobil denar, ki ga je potreboval tako nujno, je vse svoje delnice zastavil za posojilo več milijonov dolarjev. Sedaj je ostal brez denarja! Jutri, pojutrišnjem bo treba izplačati velike vsote. Delniška družba Grill bo t. j. svoje obveze morala izpolniti, sicer mu tudi rudniki bakra ne bodo nič koristili.

»Kje bom dobil denar?« zastoka Grill. Šele sedaj je spoznal, da stoji pred prepadom. Nikdar ne bi zastavil delnic, nikdar se ne bi zalezel v kupčijo z rudniki, če mu ne bi njegov bodoči tast Harley Morton obljubil, da ga bo s svojimi milijoni po potrebi podpiral. Varno za- ledje milijonov Harleja Mortona ga je gnalo

posodi. Napravila sta samo požirek, da sta si izprala usta, nato sta jo pa takoj izpljunila. Eden je opazil rožni venec iz belih steklenih biserov in je prosil zanj. Zelo ga je bil vesel in si ga je obesil okoli vratu. Nato ga je pa zopet hitro snel in si ga ovil okoli zapestja. Najprej je pokazal na rožni venec nato pa na kapitano-vo zlato verižico, kakor da je hotel s tem povedati, da bi v deželi lahko dobili zlata za rožne vence. To smo si tako mislili, ker če bi bil hotel vzeti rožni venec in zlato verižico s seboj, mu tega ne bi bili dali. Rožni venec je takoj vrnil lastniku, nakar sta se naša gosta brez vsega zleknila na preprogo, ne da bi si bila pri tem pokrila telo. Po kapitanovem naročilu smo jima prinesli podglavnike. Dotični, ki je imel okrasje na glavi, je zelo gledal, da je treba na te stvari zelo paziti. Potem, ko je kapitan še naročil, da so ju pokrili s plašči, sta mirno zaspala.

V soboto zjutraj je kapitan naročil razpeti jadra in odpluti v samo pristanišče, ki je bilo tako veliko, da bi bilo lahko v njem pristalo 200 ladij. Ko so se vsidrale vse ladje, so prišli vsi njihovi kapitani zopet na admiralsko ladjo. Od tu so oba domačina zopet poslali na suho zemljo. Spremljala sta ju Nikolaj Coelho in pa Jernej Diaz, potem ko smo ju obdarovali s srajcami, rdečimi čepicami in dvema rožnata vencema, ki sta si jih ovila okoli rok. Prav tako sta dobila medene kraguljčke in zvončke. Z njima je bil poslan v deželo tudi preganec Alfonso Eibeiro z naročilom, da obeh divjakov ne sme zapustiti, samo da bo od njiju zvedel, kaj več o njihovih šegah in navadah. Jaz sem se pridružil kapitanu Nikolaju Coelho.

Zasledovanje domačinov

Veslali smo naravnost proti obali, na kateri se je bilo zbralo že okoli 200 ljudi. Vsi so bili nagi in oboroženi z loki in puščicami. Oba možka, ki sta bila pri nas na ladiji, sta jima sporočila, da se naj odstranijo ali pa odlože orožje. Komaj so to začeli, so se razbežali na vse strani, tako da sta imela možka s pregan-cem dosti težav, preden sta jih mogla zopet dohiteti. Prebroditi sta morala sladko reko, ki je tekla v bližini. Voda jima je segala do meč. Na nasprotni strani so hodili dalje med posameznimi skupinami palm, dokler niso zadeli na drugo skupino domorodcev, ki je tam stala in čakala. Ko sta se pokazala domačina v družbi preganca, so takoj sporočili, da ga ne marajo trpeti med sabo in so ga poslali takoj nazaj z obema ladijskima gostoma. Ta sta bila zopet že čisto naga in brez čepic. Za njimi so prišli še drugi domačini skoraj čisto do naših čolnov. Na glavah so nosili bučne posode, napolnjene s sladko vodo, ki so jo zliili v naše posode za vodo. Prišli so čisto blizu do ladij, na same ladje se pa le niso dali speljati. Za plačilo jim je Nikolaj Coelho podaril medene kraguljčke in ročne zaponke. Daril so bili zelo veseli in so nam hoteli skoraj ponuditi roke. Tu sta nas zapustila ladijska gosta, katerih pozneje nismo nikdar več videli.

Zatem je prišlo še mnogo drugih domačinov. Skoraj vsi so imeli kose kosti v ustnicah. Tisti, ki niso imeli kosti, so v spodnji ustnici nosili okroglo kot steklo gledek lesen kolot. Nekateri so imeli kar tri. Enega v sredini, dva pa ob straneh. Zopet drugi so bili pobarvani, in sicer do polovice s črno ali modro barvo ali pa križasto pisano. Med njimi so bile tudi tri do štiri mlade žene, z dolgimi črnimi lasmi, ki so se jim spuščali po hrbtu in ga pokrivali. Z njimi se sploh nismo mogli razumeti. Domačini niso razumeli nas, mi pa ne njih. Med njim je bil tudi že starejši možki. Telo je imel tako posuto s peresi, da je izgledal, kakor da bi bil naboden s puščicami. Tako približno kot sveti Sebastijan. Drugi so nosili okrasje na glavi iz rumenih in rdečih peres. Eno dekle je pa bilo rdeče pobarvano od glave do pet. Vsi so bili mladi in močni ljudje. Prav takšni, kakor mi.«

Mali oglasi

V malih oglaših velja pri iskanju službe vsaka beseda L 0,30, pri ščitovanih oglaših je beseda po L 1, pri vseh ostalih malih oglaših pa je beseda po L 0,60. Davek se računa posebej. — Male oglase je treba plačati takoj pri naročilu.

Službe

Dobe:

Hlapca

z dežele sprejemem v bližino Ljubljane. Biti mora pošten, zanesljiv, vajen vseh poljskih del. Plača 190 lir mesečno z vso oskrbo. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 10.486. (b)

Služkinjo

za vsa gospodinjstva dela, tudi kuhe, iščem za takoj. — Reflektiram na snažno in stalno moč. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 10.537.

Služkinjo

pridno, pošteno, sprejme štiricelnska družina. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 10.517.

Hišno pomočnico

iščem za večji kraj blizu Ljubljane, ki zna kuhati, samostojno prati in likati ter opravljati vsa hišna dela. Pogoji so poštenost in zdravje. Plača po dogovoru. Ponudbe nasloviti v upravo »Slovenca« pod »Vestna« št. 10.555.

Služkinjo

majšo, čedno, večšo kuhinjo in hišnega dela — sprejemem. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 10.519.

Strojepiska

s temeljitim znanjem italijanske in slovenske, po možnosti italijanske dravljanka, se sprejme. Predstavi se 2. septembra v uradu CONI, Tyrseva 1a, II. nadst. od 10—12 in od 16—18.

Krojaškega pomočnika
sprejemam takoj. — Rema Ivan, Vogelnja 5.

Perico

pridno in pošteno, iščem na dom. Naslov v upravi »Slov.« št. 10.591. (b)

Gospodinjstvo pomočnico
ki zna kuhati, išče dobra družina. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Letna sprave« št. 10.586. (b)

Stalno službo dobi

močan, zdrav fant, ki je vajen razvažanja s traktiranjem po mestu ter in kasiranja. Prednost imajo mlajši, sposobni in inteligentni interesi. — Naslov v upr. »Slovenca« pod št. 10.580. (b)

Postrežnico

za nekaj ur dnevno — sprejemem. Aljaževa 39/I. (b)

Akviziterja

srednjih let, izurjenega, reprezentativnega in uglednega nastopa, iščemo za obiskovanje gostin, kavarn in trgovin s mešanim blagom. V poštev pridejo samo res prvo razredne moči. Naslov v upr. »Slov.« št. 10.567.

Službe

Istejo:

16 letno dekle

pošteno in marljivo, želj kakršnega koli zaposlenja. Ponudbe na upravo »Slov.« pod »Zanesljiva« št. 10.511. (a)

Gospa išče službo

k nemški družini. Zna si vati ter bi opravljala vsa hišna dela. Govori nemško in madžarsko. Naslov v upr. »Sl.« 10.484.

Pek

z večletno prakso išče zaposlitve. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Potreben in pošten« št. 10.455. (a)

Abiturient

odličnjak išče službo čez počitnice. Sposoben za duševno ali telesno delo. Naslov v upravi »Slov.« pod »Abiturient« 10.483.

Mizarski pomočnik

išče zaposlitve v kakršni koli delavnici, če le mogoče s hrano in stanovanjem v hiši. Zorko Filipič, Mozelj, okraj Kočevje.

Trgovski sodruidnik

verziran v manufakturi, konfekciji in galanteriji, s 15 letno prakso, večje nemščine, pošten, samski, prosi za namestitev proti voljni plači. Cenjene ponudbe na upr. »Slov.« pod »Agilen — zmožen« št. 10.508. (a)

Knjigovodja-bilancist

zmožen slovenske, italijanske in nemške korespondence, prosi za primerno zaposlitve, event. par ur dnevno. Cenjene ponudbe upr. »Slov.« pod »Prvovrstna moč« 10.447.

Inteligentka

s perfektnim znanjem nemščine išče kakršnekolik zaposlitve. Naslov v upr. »Slovenca« pod »5000« št. 10.129.

Državni šofer

dober, zanesljiv, vajen mehaničnih del in vsakega avtomobila, išče službo. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 10.427. (a)

Samostojna kuharica

bi šla h gospodu ali gospe, ima 30 let ene službe v Ljubljani, 3 leta v hotelu. Pripravna za vse, razumna, varčna in zanesljiva. Ponudbe v upr. »Slov.« pod »Kuharica« št. 10.532.

Zaposlenje

kateri koli vrste, iščem. Poklic: mehanik, sposoben za popravilo koles, motorjev in razna druga dela. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 10.529.

Stanovanja

Oddaje:

Dosmrtno stanovanje

z vso najboljšo oskrbo dobi starejša ženska v prijaznem kraju na deželi, ako vložiti ali posodi do 8000 lir. Ugodno tudi za begunko. Naslov v upr. »Slov.« št. 10.485.

Enosobno stanovanje

z vodovodom in elektriko, v bližini Ljubljane, oddam s 1. IX. 1941 za 70 lir. Poizvedbe v upr. »Slov.« pod št. 10.538.

Dve dvosobni stanovanji

v novi, suhi hiši v Prijetiljevi ulici (Sokoljska), oddam. Kralj, Prule 6.

Dvosobno stanovanje

oddam v Novih Jarsah. Poizve se na Sv. Petra cesti 38, Breclj. (b)

Istejo:

Stanovanje

eno ali dvosobno, iščem za takoj ali september. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Točen plačnik«.

Enosobno stanovanje

s kuhinjo, po možnosti s kopalnico, iščeta za november novoporočenci. — Ponudbe v upravo »Sl.« pod »Periferija« 10.523.

Stanovanje

dveh sob, kuhinje in balkona, v vili, tudi na periferiji, v zeleni okolici, iščeta dva osebi. Ponudbe v upravo »Slovenca« pod »Stalno« št. 10.559.

Sober

Oddaje:

Lepo sončno sobo

z 2 posteljama, event. s souporabo kopalnice, vrt za spreho do oddih na razpolago, oddam takoj ali s 1. septembrom. Naslov v upr. »Slov.« 10.460. (a)

Sobo

prazno ali opremljeno, s posebnim vzhodom, oddam s 1. ali 15. septembrom boljsemu gospodu ali 2. dijakoma. Gospodarka ulica št. 6-II., Geržina.

Opremljeno sobo

sončno, z balkonom, oddam samo gospodini ali gospe v Smoletovi 13/I., Bežigrad. (s)

Istejo:

Prazno sobo

suho in zračno, v sredini mesta išče za 1. oktober gospodinja-uradnica. Ponudbe na upravo »Slov.« pod »Prazno soba« 10.71.

Opremljeno sobo

išče gospod. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Cista« št. 10.583. (s)

Opremljeno sobo

skromno, z uporabo kuhinje, v predmestju — išče zdravnik z ženo in malim otrokom. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Zdravniki« št. 10.588. (s)

Odpiramo prodajna in preprodajna skladišča v vseh večjih krajih.

Gre za nov, brezkonkurenčen, praktičen epohalen tehničen izdelek. Po njem se povprašuje v množicah. Kupci so: vse industrije, obrti, trgovine, vsa gospodarska podjetja, zasebniki itd. Za kar najhitreje preskrbovanje je treba ustanoviti prodajna in oddajna skladišča po vseh krajih. DOBER ZASLUŽEK in dolgotrajna eksistenca. Strokovno znanje ni potrebno. Vsaka resna, trgovaško sposobna oseba, ki razpolaga s kapitalom od 500 do 2000 dinarjev v gotovini, naj poizkuša razložiti ponudbe z navedbo področja, za katerega se zanima, na: »Interklam« Zagreb, Marovska 28, pod šifro »PRODAJNO INDUSTRIJSKO SKLADIŠTE P. 6657«.

Prodamo

Vinotoč

na dobrem mestu, s koncesijo in inventarjem zaradi boleznih prodam. Ponudbe na upr. »Slovenca« pod »Prilika« 10.494. (l)

Prodaj

stavbna vrata, okna in kamen za zidanje. Kralj Jakob, Prule 6. (l)

Zapravljivček

in druge vozove prodam. Terlep Matija, kovaštvo in kolarstvo, elektrovarilnica, Jernejeva ulica 9, Ljubljana. (l)

Zaboje

dobro ohranjene, prodajna Ign. Vok, Ljubljana, Tyrseva c. 24. (l)

Pozor!

Izložbena okna z roloji, kompletna, ugodno na prodaj. V. Kara, Vič 86, Ljubljana.

Laneno seme

večje količino — prodaj Nabavna in prodajna zadruga v Novem mestu.

Lepo krasno preprogo

veliko 3 in pol krat 2 in pol — prodam. Pred škofijo 15-III., desno.

Žitne čistilnice

(paletljive), solidno izdelane, dobite dokler traja zaloga pri Martinu Krelu, Novo mesto.

Briljant

2½ karata, prodaj Milan Košak, Cankarjevo nabrežje 31.

Skobelnik

(Hobelbank) za mizarje, 2 m dolg, solidno delo, prodam. Stožice 110 (za gostilno Ramov2).

Pisalni stroj

v kofčegu, se nerabljen, najnovejše vrste, ugodno prodam. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 10.579. (l)

Poceni prodaj

pisalni stroj in moško kolo, športno. Naslov v upr. »Slov.« št. 10.597. (l)

Kupimo

Izložbeni okni

2,80x2m ali malo večji, že rabljeni, kupim. Ponudbe s ceno na Košnik, Cerknica. (k)

Kupujem

vse vrste cunj, šiviljske, krojaške odrezke in vreče po najvišjih cenah. Greben, Vošnjakova ul. št. 4, telefon 24-26. (k)

Vsako količino medu

kupim. Ponudbe upr. »Slovenca« pod »Med« št. 9329. (k)

Kupujem suhe gobe

po najvišjih cenah. — R. Višnjevec, Florjanska 37.

Kupujem

volnene krojaške odpadke ter volnene jopice po najvišjih cenah. R. Višnjevec, Vožarski pot 1.

Tehtnico

za trgovino, in kuhinjsko kupim. Ponudbe v upr. »Slov.« pod »Čimprej« št. 10.548.

Cvetlične lonce

vseh velikosti, stare, že rabljene, kupim v vsaki množini, ali jih tudi zamenujem za cvetlice. Cenjeno obistvino naj naslovi svoje ponudbe na vrtnarstvo Ivan Bizovičar, Ljubljana, Kolesarjeva ul. 16. (k)

Steklenice

Franz Josefove grenčice kupimo. Drogierja Kane, Zidovska 1. (k)

Kupim

krznen plašč, srebrno lisico in damsko kolo. Ponudbe na upravo »Slov.« pod šifro »Navedite ceno« št. 10.570. (k)

Vajenci

Vajenko

sprejemem v trgovino z mešanim blagom. Naslov v upr. »Slov.« 10.500.

Vajenca

za soboslikarsko in plekarsko obrt sprejemem takoj. Plača po dogovoru. J. Ambrožič, Glinška ul. št. 7. (v)

Mizarskega vajenca

sprejemem takoj. Svetek, Karlovska 1.

Frizersko vajenko

ki ima veselje do obrta, sprejme Polde Habicht, Miklošičeva cesta 4.

Učenko

pošteno, pridno, sprejemem v vso brezplačno oskrbo. Pogoji: mala matura, Trgovina s semen, Tyrseva cesta 51, Ljubljana.

Vajenca

ima veselje za tapetarsko obrt, sprejme takoj Kobilica Avgust, Tyrseva 36, Ljubljana.

Vajenca

za mizarsko obrt sprejemem. Velkavrh, Krakovska ulica 27, Ljubljana.

Vajenca ali vajenko

sprejme krojaški salon Moda, Resljeva c. št. 8, Ljubljana. (v)

Vajenca

za brivsko obrt sprejme »Salon Strgare«, Miklošičeva cesta 40. (v)

Posestva

Več travniških parcel

čez 4 ha, blizu škofljana na Dolenjskem, naprodaj. Ponudbe na upr. »Slov.« pod »Travniške parcele« št. 10.502. (p)

Mlin in žago

ter nekaj zemljišča prodaj Hranilnica in posojilnica v Žužemberku. (p)

Posestvo 50—250 ha

kupim. Ponudite z opisom in ceno v upravo »Slov.« pod »Nujno« št. 10.571.

Malo posestvece

hiša, hlev in vrt z nekaj vaškimi pravicami, v sredini vasi, v prometnem kraju na Dolenjskem, je naprodaj. Cena po dogovoru. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 10.589. (p)

Travnik

pri obč. cesti, okoli 7000 kvad. metrov, naprodaj. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 10.578. (p)

Novo hišo

z vrtom prodam na periferiji Ljubljane. Ponudbe na upravo »Slov.« pod »Solidna cena« št. 10.594. (p)

Pouk

Enoletni trgovski tečaj

v Novem mestu s pravico javnosti vpisuje dnevno. Šolnina 85 lir. Začetek pouka 9. septembra. Dular Vinko, Novo mesto.

Tečaj italijanščine

za začetnike se začne dne 1. septembra. — Prijave sprejema šol. sluga gosp. Miklavčič na učiteljsku (desni vhod).

Prehrana

Dijakinjo

3. letnik učiteljskega sprejemem v vso oskrbo. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 10.544. (k)

Pohišto

Moderno spalnico

kombinirano, prodaj mlazarstvo Hodnik & Smrekar, Zapuška c. 12, v bližini mitnice na Celovski cesti, Ljubljana. (3)

Modroce

patentne posteljne mreže, otomane, moderne kauče in fotelje nudi solidno in po nizki ceni

Rudolf Radovan

tapetnik Ljubljana, Mestni trg 13

Prodaj

dve postelji in 1 otroško. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 10.533.

Kauče in spalne otomane

ugodno prodam. Gospodski 11. Tapetnik.

Posteljo

z zimnatimi modroci in svilene odevje prodam. — Pred škofijo 15-III., desno.

Spalnice in kuhinje

dobavlja po najnižji ceni »Oprava«, Mestni trg 17 (prehod). Izdeluje se po lastnih in danih načrtih. (3)

Kolesa

Kolesa

nova in rabljena, ugodno kupite pri »Prometu« nasproti križanske cerkve. Tudi ob nedeljah dopoldne na ogled.

Prodaj

moško in žensko novo kolo za 650 lir, staro Puch in nekaj italijanskih športnih koles. Ogled tudi ob nedeljah dopoldne. Mehanik Fantini, Celovska 42, dvorišče.

Italijanska kolesa

Legnano in druge znamenite, ženska in moška, ter dirkalna, prodaja ugodno Triglav, Resljeva c. 16.

4 gumijasta kolesa

z vzmetmi, pripravna za diro, prodaj »Oprava«, Mestni trg 17 (prehod).

Damsko kolo

novi, športni, in navadni, rabljena, poceni prodam. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 10.596.

Radio

Radio Orion

4 cevni, dobro ohranjen, poceni prodam. Naslov v upr. »Slov.« pod 10.490.

Boguslav Kuczyński:

RIM

Danes začnemo s potopisom Rima, starodavnega in modernega, kakor ga vidi in opazuje našim bralcem že znani poljski pisatelj Boguslav Kuczyński, pisatelj »Bega iz Varšave«, ki je izhajal v našem podlistku, in živi sedaj v Rimu. Kakor smo omenjeno reportažo prevedli naravnost iz rokopisa, preden je izšla bodisi v originalu, bodisi v kakem tujem jeziku (pozneje je izšla v romunščini in italijanščini), tako je nam tudi ta opis večnega mesta v obliki lepeševne reportaže poslal pisatelj v objavo kot rokopis, ki ni še nikjer izšel. Tako ta potopis izhaja prvič v slovenščini ter v našem listu, kar je gotovo svojevrstna zanimivost. Pripravlja se italijanski prevod, ki bo izšel tudi prej kakor poljski izvirnik. Opozorjamo na to, da pisatelj želi, da italijanske besede ostanejo v izvirniku in v narčju, ker dajejo potopisu posebno barvo.

Upamo, da ugodimo našim bralcem, če podamo ta poljski opis Rima ter osvežimo marsikomu potne vtiske, ki jih je imel pri svojem obisku Rima, obenem pa podajamo dokument, kako sodobni človek gleda na turistični in stvarni Rim.

Od naše strani pa ga bomo skušali ilustrirati s fotografijami.

Ur.

I.

Grda, toda lepo se smejoča ženska stopa z majhno deklico proti Rimu. Na glavi ima črno ruto, na nogah pa pošvedrane čevlje z visokimi petami, deklica pa belo kokardo v lasih, na nogah pa otroške sandale. Stopata po poti Via Appia Antica, obdani z zidovjem na obeh straneh, obloženi s kamenjem, utrjeni na večne čase, politi s cementom. Mimo nju gre dvokolesni voziček, v katerega je vprežen črn osel, nato bel avto z mlečnimi izdelki, za njim pa še avtobus, napolnjen z izletniki.

»Come state, Maria?« sprašujejo mestni ljudje, pozdravljajoč žensko.

»Non c'è male,« odgovarja Marija. Smeje se zdaj svojemu otroku zdaj ljudem, ki jo pozdravljajo; in ko gre mimo mene, se mi prav tako smeje.

»Greste v Rim?« me vpraša. »Jaz tudi! Greva lahko vkup, bo nama prijetneje.«

Šla je nekaj časa z mano, toda kmalu se je

Te besede pomenijo vse njihovo življenje: kruh, vino, Bog, zemlja, veter, dež... Ljudje gledajo v nebo, preko katerega brni letalo, ter strme za lastavico, visoko v nebu.

»Vsak čas bo sonce in lepo,« reče Marija.

»Naravnost za nosom, pa pridete v Rim,« je odgovorila smeje se nekemu, ki jo je vprašal za

Via Appia Antica.

ustavila, kajti na levi strani ob poti v stari stavbi je predmestna ljudska šola. Otroci hodijo vanjo, poleg v lovorjevem gaju pa delajo ženske in moški. Koplejo in grebejo po črni in drobnih prsti, ki jo že toliko let prekopavajo motike, okopavajo lovov, pogovarjajo se z Marijo, da je slišati precej daleč njihove posamezne glasove:

»Pane... vino... Dio... terra... vento... pioggia...«

pot. On pa je samo zamrmral na ta pregovor, da pač najlažje pride v meso, če vpraša za pot.

»Odkod?« je vprašala Marija.

»Iz Roccasece,« je odvrnil popotni. »Toda preko Avezzana.«

Videti je pa takoj, da ne hodi šele od tega Roccasece, temveč da se potepa po svetu.

Kakor vedno na poti, se tudi tu ljudje z lahkoto seznanjajo in se sprijateljujejo.

12°
EKSPORTNI
LEŽAK

Budiejoviško pivo
TOČI SE V AVTOMATIČNEM BIFEJU
Daj-Dam

Vendo

limousine-Cabriolet „Renault“, tipo Prima Stella, 4 piazze, conservati smo, pneumatici „Engelbert“ quasi nuovi, vendibile con generatore Frigonubex a carbone di legna. Prezzo L. 21.000 - completo. A vedere

ADLER SERVICE, LUBIANA

Prodam

limuz'no Cabriolet „Renault“, tipo Prima Stella, 4-sedežna, v odličnem stanju, gume „Engelbert“ skoraj nove, dobavljiv z generatorjem Frigonubex na oglje. — Cena L. 21.000 - komplet. — Na ogled

Zahvala

Za vse izraze iskrenega sožalja ob bridki izgubi nečaka, gospoda

Franca Selana

se vsem iskreno zahvaljujem. Posebna zahvala velja g. dr. Graparju za trud, č. duhovščini na Viču, društvu in članom Rdečega križa, Prosvetnemu društvu na Viču za venec, pevcem-mizarjem tobačne tovarne za venec, vsem darovalcem cvetja in vsem, ki so spremili pokojnika na zadnji poti.

Vič, dne 24. avgusta 1941.

Zalujoča teta Ivana Plazar.

PAOLO BAENZIGER

Via Letizia 10 - Bologna

rappresentante generale con deposito della antica fabbrica di coltellierie fine

glavni zastopnik z zalogo starodavne tovarne finih rezil

DUE COLOMBI - SOLINGEN

cerca concessionari nella Provincia di Lubiana

išče poverjenike v Ljubljanski pokrajini

Offerte a

Ponudbe na

PAOLO BAENZIGER — Via Letizia 10 — Bologna

Rappresentanze

importanti assumonsi per vasta clientela Italia. Referenze di primo ordine.

Zastopstva

važna, se sprejmejo za obširno klientelo v Italiji. Prvovrstna priporočila.

Studio Tecnico Commerciale Rag. Carone — Avv. Cerillo — Cimarosa, 84 — Napoli

ZAHVALA

V svojem kakor v imenu moje tašče, gospe Olge Rudež-Koslerjeve, in vseh sorodnikov izrekam vsem, ki so ob priliki bridke izgube moje predrage, nadvse ljubljene in dobre

Gerte

izkazali njej in nam svoje tolažilno sočutje, najpristranejšo zahvalo.

Posebna čast mi je zahvaliti se visokim oblastem: Visokemu Komisariatu Ljubljanske pokrajine, nemškemu konzulatu v Ljubljani in pa gospodu komisarju okraja Krainburg za osebnostno počastitev; nadalje častiti duhovščini sv. Petra, vsem darovalcem prekrasnih vencev in vsem spremljevalcem moje predrage rajne na njeni zadnji poti.

Maša zadušnica se bo brala v Ljubljani v sredo, dne 27. avgusta ob 8. uri zjutraj, v cerkvi Marijine Oznanjenja.

Ljubljana, 23. avgusta 1941.

Henrik baron Lazzarini

MILAN JAGER MEHANIČNA PREDILNICA **ŽIME** NAJUGODNEJŠI NAKUP **SV. PETRA** IZ LASTNE PREDILNICE **CESTA 17** Ljubljana

Vsakega naročnika „Slovenca“ dolžnost je, da se naroči na

SLOVENČEV KOLEDAR

Letos bo koledar izšel najmanj mesec dni preje kot lansko leto, zato ga naročite takoj!

Velika knjiga bo obsegala razne preglede svetovnih dogodkov, gospodarskega življenja, koristne sestavke iz kmetijstva, sadjarstva, gospodinjstva, razne leposlovne prispevke, pesmi, smešnice, anekdote itd. Poleg vsega tega bo pa v koledarju še lepa povest.

V koledarju bo večbarvna bakrotiskna slika Žužemberške Marije. — Toda s koledarjem bo vsak prejel še posebno lep dar. — Priložene bodo pristne slovenske jaslice, ki jih bomo z največjim veseljem postavljali za Božič. — Tako lepih pri nas še ni bilo. —

Že radi jaslic, ki so tako lepo, toplo središče vsake družine za Božič, naj vsakdo naroči »Slovenčev koledar«, ki stane le 9 lir in 2 liri za pošiljativne stroške. Za nenaročnike stane koledar 20 lir.

Koledar naročite takoj pri našem zastopniku v Vašem kraju!

Zastopniki, takoj na delo, le do konca septembra imate letos čas!

Kjer pa ni našega zastopnika, pa ga naročite naravnost pri Upravi »Slovenca«, Kopitarjeva 6, Ljubljana, ali pa še bolje po položnici, ki jo bomo v kratkem tudi »Slovenca« priložili in s katero nakažite poleg naročnine za list še za koledar 11 lir. Vedeli bomo, da je to za koledar in Vas bomo vpisali kot naročnika.

Ne odlašajte, ampak takoj naročite „Slovenčev koledar“!

„SLOVENČEV KOLEDAR“
Ljubljana, Kopitarjeva 6